

U z n e s e n i e

Najvyšší soud Slovenskej republiky v trestnej veci vyžiadaného **M. U.** v konaní o návrhu krajského prokurátora v Bratislave na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a členov senátu JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Paludu prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. januára 2008 v Bratislave, sťažnosť M. U., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.2 Ntc 5/07, z 13. decembra 2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 21 ods. 7 zákona číslo 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov **sa európsky zatýkací rozkaz** z 10. septembra 2007, sp. zn. 9T 78/02, **vydaný** Obvodným súdom pre Prahu 1 v Českej republike **na účel výkonu uloženého trestu odňatia slobody na**

M. U., nar. X.. F. X. v P., trvale bytom P. X., J., Česká republika, štátneho občana Českej republiky,

ktorý bol rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 9T 78/02, z 11. novembra 2002, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe,, sp. zn. 7 To 70/03, z 26. augusta 2003 uznaný za vinného z dvojnásobného trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, písm. e/ Trestného zákona Českej republiky, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 18. augusta 2002 v čase okolo 16.15 hod. v P., B. ulica, pred domom č. X. na chodníku pred reštauráciou „U.“ vzal z kopy vecí vyvezených zo zaplavených priestorov reštaurácie, ku škode zamestnanca reštaurácie T. T., batoh červenej farby zn. Sonora v hodnote cca 1 200 Kč a pánske kožené sandále v hodnote cca 1 400 Kč a ku škode reštaurácie fľašu Sandeman Sherry 0,75 l v cene 500 Kč, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Obvodného súdu pre Prahu 10 zo dňa 5. decembra 2001, sp. zn. 1T 135/2001, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. februára 2002, odsúdený (okrem iného) pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka so zaradením na výkon trestu do väznice s dozorom, ktorý vykonal dňa 1. marca 2002,

2/ dňa 27. októbra 2002 v čase okolo 17.20 hod. v P. 1 na V. N. č. X. v predajni C. zobral z voľného výberu baretku zn. Woolmark v cene 350 Kč a bližšie neurčený sveter, s týmto tovarom odišiel do skúšobnej kabínky, potom do voľného výberu vrátil iba sveter a s baretkou zmačkanou v ruke a zakrytou igelitovou taškou, prešiel bez zaplatenia okolo pokladní, za ktorými bol zadržaný, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Obvodného súdu pre Prahu 10. zo dňa 5. decembra 2001, sp. zn. 1 T 135/2001, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. februára 2002, odsúdený (okrem iného) pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka so zaradením na výkon trestu do väznice s dozorom, ktorý vykonal dňa 1. marca 2002 a bol za tieto dva trestné činy odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s ostrahou,

vykoná .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave na základe návrhu Krajskej prokuratúry v Bratislave na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu uznesením, sp. zn. 2Ntc 5/07,

z 13. decembra 2007 podľa § 21 ods. 1 zákona číslo 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodol tak, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz z 10. septembra 2007, sp. zn. 9T 78/02. Neuviedol však vo svojom výroku, že uvedený európsky zatýkací rozkaz bol vydaný Obvodným súdom pre Prahu 1 v Českej republike na účel výkonu uloženého trestu odňatia slobody pre dvojnásobný trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. Českej republiky a vyžiadaná osoba M. U., narodený X.. F. X. v P., trvale bytom P. X., J., štátny občan Českej republiky, sa odovzdá na výkon trestu odňatia slobody do Českej republiky.

Proti tomuto uzneseniu podal vyžiadaný M. U. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú aj následne písomne zdôvodnil. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že vyžiadaná osoba M. U. považuje európsky zatýkací rozkaz za nezákonný, pretože boli splnené podmienky pre jeho odmietnutie podľa § 14 ods. 1 písm. d/ zák. č. 403/2004 Z. z., nakoľko skutky, ktorých sa mal podľa odsudzujúceho rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 9T 78/02, z 11. novembra 2002, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 7 To 70/03, z 26. augusta 2003 dopustiť, neboli z hľadiska ich subjektívnej stránky trestné, pretože v rokoch 2001 a 2002 bol duševne chorý. Z tohto dôvodu inicioval kroky k obnove konania v Českej republike. Navrhol preto zrušiť rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a uložiť tomuto súdu pribrať do konania znalca, resp. znalcov z odboru zdravotníctvo – psychiatria, k odbornému posúdeniu skutočností, ktoré sa týkajú jeho duševného stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanoveniami § 21 ods. 6 zákona číslo 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že žiadosť vyžiadaného M. U. nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave pri rozhodovaní o vykonaní alebo nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného na vyžiadaného M. U. preskúmal a zhodnotil všetky okolnosti a podmienky, na ktoré podľa zákona číslo 403/2004 Z. z.

o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov a trestného poriadku prihliadať mohol, a rozhodol v súlade so zákonom.

Podľa § 4 ods. 5 zákona číslo 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o EZR) európsky zatýkací rozkaz možno vykonať, ak bol vydaný pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu najmenej 1 (jeden) rok a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie jeho vykonania podľa tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o EZR európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely výkonu už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 5 možno vykonať, ak uložený trest, ktorý má byť vykonaný alebo jeho zvyšok je najmenej štyri mesiace a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie jeho vykonania podľa tohto zákona. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

Vyžiadaná osoba M. U. bol rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 9T 78/02, z 11. novembra 2002 v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 7 To 70/03, z 26. augusta 2003 uznaný za vinného z dvojnásobného trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, písm. e/ Trestného zákona Českej republiky k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Trestný čin krádeže, pre ktorý bol vyžiadaný M. U. právoplatne odsúdený, je trestný ako na území Českej, tak aj na území Slovenskej republiky a horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody je v oboch republikách najmenej 2 (dva) roky.

Vyžiadaná osoba M. U. z uloženého trestu nevykonal ani jeden deň. Pôvodného konania sa riadne zúčastnil a boli mu poskytnuté všetky možnosti uplatnenia jeho práva na obhajobu. V tomto konaní ani raz neuviedol, že je duševne chorý, resp. sa tak cíti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil prekážku, ktorá by bránila prípadnému rozhodnutiu českého súdu o povolení obnovy konania, o ktorú M. U. ako vyžiadaná osoba požiadal české súdy.

Údajné duševné ochorenie vyžadanej osoby, ak by aj bolo dodatočne preukázateľné alebo preukázané, nie je prekážkou pre nevykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o EZR nemá na mysli skutky, ktoré nie sú trestné pre naplnenie určitej okolnosti podmieňujúcej trestnosť či beztrestnosť (napríklad nepríčetnosť), ale skutky, ktoré sa v Slovenskej republike nedajú podradiť pod konkrétnu skutkovú podstatu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona, pretože taká skutková podstata tam nie je obsiahnutá. Z tohto dôvodu, ak by sa aj neskôr preukázalo, že vyžiadaná osoba M. U. bol duševne chorý v čase keď spáchal skutky, pre ktoré bol právoplatne odsúdený a teda pre ktoré bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz, nemalo by to vplyv na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave ani Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ani Krajský súd v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze nemôže nahrádzať české súdy ani vykonávať, či doplňovať dokazovanie v trestnej veci, ktorá bola podkladom pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky môže v súlade so zákonom o EZR prihliadať iba na skutok a jeho právnu kvalifikáciu, na uložený trest a jeho dĺžku, nemôže však doplňovať dokazovanie tak, ako to navrhol M. U.. Zákon o EZR neuvádza duševné ochorenie v čase spáchania skutku alebo skutkov, ktoré boli podkladom pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu, ako dôvod pre jeho odmietnutie či nevykonanie.

Bude preto výlučne vecou českých súdov ako sa vysporiadajú s návrhom vyžadanej osoby M. U. na povolenie obnovy konania, ktorý mal podľa obsahu sťažnosti podať. Takýto návrh však tiež nie je prekážkou pre odmietnutie, či nevykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

Sťažnostný súd preskúmal aj, či Krajský súd v Bratislave správne overil neexistenciu dôvodov pre odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu

podľa § 14 zákona o EZR a nezistil v tomto smere pochybenie prvostupňového súdu, ani existenciu žiadneho z nich.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje v úvode tohto odôvodnenia naznačené formálne pochybenie Krajského súdu v Bratislave, spočívajúce v nedostatočne precizovanom označení európskeho zatýkacieho rozkazu vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Z dôvodu, aby orgán, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz (Obvodný súd pre Prahu 1) nemal pochybnosti, či tento bol vykonávacím orgánom Slovenskej republiky akceptovaný v plnom rozsahu a vykoná sa tak, ako je v ňom uvedené, je nevyhnutné označiť nielen samotný európsky zatýkací rozkaz uvedením dátumu, kedy bol vydaný, orgánu, ktorý ho vydal a spisovej značky, ale aj popisom skutkov a ich právnej kvalifikácie spoločne s dĺžkou uloženého trestu a spôsobom jeho výkonu, ak bol EZR vydaný pre účely výkonu trestu. Len takýto postup môže vylúčiť akékoľvek pochybnosti o tom, nielen či sa má, ale najmä, v akom rozsahu sa má európsky zatýkací rozkaz vykonať. V praxi totiž nemožno vylúčiť ani prípady čiastočného vykonania a čiastočného nevykonania európskeho zatýkacieho rozkazu.

Toto pochybenie však nemalo za následok zrušenie napadnutého uznesenia, pretože jednak išlo o zanedbateľný nedostatok pri rozhodovaní, ktorý zásadne neovplyvnil celkový výsledok konania o európskom zatýkacom rozkaze a jednak Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na špeciálnu zákonnú úpravu danú § 21 ods. 7 zákona o EZR nerozhodoval o sťažnosti postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ alebo § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ale sám rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 22 ods. 4 zákona o EZR odovzdanie osoby orgánom štátu pôvodu sa musí zrealizovať najneskôr 10. (desať) dní od právoplatnosti rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 30. januára 2008

JUDr. Štefan Michálik, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: sudca JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: